

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 207.353 van 14 september 2010
in de zaak A. 197.653/IX-6936**

In zake : Hassan BENALI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Blomme
kantoor houdend te Torhout
Vredelaan 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 september 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 7 september 2010 van de gevangenisdirecteur te Brugge waarbij aan Hassan Benali de tuchtstraf wordt opgelegd van 1 week strikt regime van 8 tot 14 september 2010 en 1 week strikt regime voorwaardelijk gedurende drie maanden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 september 2010, om 13.30 uur.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Helen Van Nijverseel, die loco advocaat Koen Blomme verschijnt voor de verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker Hassan Benali is opgesloten in de gevangenis te Brugge.

3.2. Op 2 september 2010 heeft in de werkplaats een vechtpartij plaats tussen de verzoeker en een medege-detineerde. Daarover wordt een rapport aan de directeur opgesteld.

Op 7 september 2010 wordt de verzoeker gehoord. Hij verklaart er:

“Betrokkene stelt dat het niet om een vechtpartij ging, maar om een discussie.

Betrokkene stelt dat er geen problemen meer zullen zijn in de toekomst.

Advocaat vraagt om werk te mogen behouden.

Directeur vraagt aan betrokkene om zijn werk iets ernstiger te nemen, en zich niet bezig te houden met ‘spelletjes’.”

3.3. Op 7 september 2010 treft de attaché-gevangenisdirecteur het thans bestreden besluit op grond van de volgende motivering:

“Betrokkene kreeg een ‘rapport aan Directeur’ voor vechtpartij met medegedetineerde.

Overwegende dat betrokkene de feiten toegeeft, maar stelt dat het meer om een banale schermutseling ging.

De gedetineerde heeft tot plicht er zorg voor te dragen dat hij door zijn gedrag ten opzichte van het personeel, medegedetineerden en andere personen de orde en de veiligheid niet in gevaar brengt of verstoort (Art. 106 § 1 van de Basiswet 12.1.2005)

Het gedrag van de gedetineerde is een gevaar voor de goede orde en veiligheid in de inrichting.

De gevangene die zich schuldig maakt aan bedreigingen, beledigingen of gewelddaden hetzij tegen het personeel van de strafinrichtingen, hetzij tegen andere gevangenen worden strenger bewaakt of afgezonderd. (Art. 614 Wetboek van Strafvordering).”

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. De verzoeker zet uiteen dat hij door de beslissing “een onmiddellijke en zeer ernstige inperking van zijn toch al beperkte rechten” moet ondergaan, dat het verlies van zijn werk -dat hij met grote moeite heeft kunnen verkrijgen- tot gevolg heeft dat hij opnieuw op de wachtlijst komt en wellicht maandenlang verstoken zal blijven van een nieuwe tewerkstelling.

Beoordeling

6. Met de globale verwijzing naar de “inperking van zijn rechten” en de verwijzing naar het nadeel dat het strikt regime teweegbrengt, toont de verzoeker niet aan dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat. Hij zet niet uiteen op welke wijze die inperking concreet zijn situatie nadelig beïnvloedt.

Als enig specifiek gegeven voert de verzoeker aan dat het ontnemen van zijn tewerkstelling tot gevolg heeft dat hij opnieuw op de wachtlijst belandt en dat dit “maandenlang” kan aanslepen. Hij toont evenwel niet aan dat dit maandenlang verstoken blijven van werk voor hem ernstige gevolgen zal hebben die niet meer hersteld kunnen worden na een vernietiging. In ieder geval stelt de vertegenwoordiger van de verwerende partij ter zitting dat de verzoeker, gelet op de specifieke omstandigheden van de zaak, onmiddellijk zijn werk opnieuw mag opnemen.

7. Het bestaan van een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel wordt niet aangetoond. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 september 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche